നേതി

ഒരു ആന്റി ടുബാക്കോ സെൽ പ്രസിദ്ധീകരണം

മലബാർ കാൻസർ സെന്റർ, തലശ്ശേരി

ചിതറുമൊരു നീയിതെന്നതിനു
അറിയില്ല ഞാനിക്കു നീ യാരെന്നു!
എന്നിനു നൽകി നിയതിക്കായ്
പുകഞ്ഞെരിയുന്ന മനസ്സും ശരീരവും
എന്നിലേക്കടുക്കുന്ന മാരാം കണങ്ങളിൽ
ചിതറിവരുന്നൊരീ മനം മെല്ലവെ
അറിഞ്ഞു ഞാൻ അകലെ നീ
എന്നിലേക്കടുക്കുന്നീ ഇന്നു നീ
'മാരാരേ മാത്രയായ് എൻ ജീവനെ
തേടി എന്നിലേക്കെത്തുന്നവനല്ലോ നീ'
തെളിവു ഞാൻ നിനക്കുമുന്നിൽ
കൈത്തിരിയും നീയെൻ ജീവനെയിനി
വേണമെന്നിക്കി ജീവനെയെപ്പോഴും
വിട്ടുകൊടുക്കില്ല ഞാനിനി ജീവിതത്തെ!
എരിഞ്ഞിടിലും ഞാനിനു നിന്നെ
അതിനായ് തിരിക്കയാണി യാത്ര
തേടി നടന്നു ക്ഷീണിതയായ
എനിക്കിന്നു നീ തന്നെ പുകച്ചെന്നെ
തിരിച്ചു ഞാൻ നൽകിടുന്നൊരു
നാളിൽ പ്രതീക്ഷതന്നിൽ
പുഞ്ചിരിയോടെ ഞാൻ മോക്ഷി നിൽപ്പൂ
മുറുകിടയിടുന്ന നിന്നെ നോക്കി
ഇടറിടും നാളിലായ് നിനക്കായ് പൊഴിയിടും
ചുടുപൊള്ളിച്ചിടും നിന്നെ ഞാൻ
പ്രാപിച്ചിടും നിന്റെ ആ സ്പർശനത്തെ
ചുടുപൊള്ളിയ നീ യാത്രയാവിടും
അടുക്കുന്നു നീ എന്നെന്നേക്കുമായ്
നേടിടും ഞാൻ ആ പഴയ ജീവിതത്തെ
ഉണർന്നിടും നിനക്കെന്നിലായ് എന്നെന്നേക്കുമായ്

മറുവശം

ഡോ. വിനോദ് എം വിജയ്

ആവാം അൽപം അടയ്ക്ക പുരാണം

വെറ്റിലയും അടയ്ക്കയും, ചുണ്ണാമ്പും പുകയിലയും ചേർന്ന നാവും കുറിയ മുറുക്ക് കണിയാവാ കേട്ടിയാ ഇല്ലാത്തവർ ചുരുക്കമാവും. അതിനി തൊഴിലാളികൾ കേരളത്തിൽ വ്യാപകമായതോടെ പഴയ്ക്കുന്ന ശീലത്തിന്റെ പുതിയ സാധ്യതകൾ നാം മനസ്സിലാക്കി. മുറുക്കുന്ന ശീലം എത്ര രൂപമാറ്റം വന്നുമാറിയാലും പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെടാതെ 'അടയ്ക്ക' നിൽക്കുകയാണ്. പഴയ വെറ്റില മുറുക്കിലും പുതിയ 'ഹാൻസ്' 'പാൻപരാഗ്' ശീലത്തിലും അടയ്ക്കയുണ്ട്. മുറുക്കുന്ന ശീലം നിർത്തിയ പലരും പഴയശീലത്തിന്റെ റെമ്മെയ്ക്കായി അടയ്ക്ക ചവച്ചുനടക്കാറുണ്ട്. അടയ്ക്ക ഒരു ലീഗലീഡിയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകുന്നവരാണ് ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും. ചെറുപ്പത്തിലെ പുകയിലയുമായി കൂട്ടുകൂടിച്ചേരാനായി എന്തൊരു സൂക്ഷ്മമായാണ് മറ്റൊരു ലീഡപ്പുമും കേൾപ്പിക്കാതെ നടക്കുന്ന നമ്മുടെ അടയ്ക്കയെ പറ്റി ലോകാരോഗ്യസംഘടനയിൽ അത്ര നല്ലതൊന്നുമല്ല പറയുന്നുള്ളത്. ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ അഭിപ്രായം കേൾക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നമുക്ക് ചിലകണക്കുകളും വസ്തുതകളും പരിശോധിക്കാം.

ഈ ശീലം ഏറ്റവും അധികം കാണപ്പെടുന്നത് ഏതു രീതിയും ഏകദേശം കുറിയറിയാ മറ്റ് രൊക്കുകളിലുമാണ്. ലോകത്തൊരുമുള്ള 600 ദശലക്ഷം ജനങ്ങളാണ് ഈ ശീലത്തിന് അടിമപ്പെട്ടിരുള്ളത്. ലോകത്ത് ഏറ്റവും അധികം കാണപ്പെടുന്ന ശീലങ്ങളിൽ നാലാം സ്ഥാനമാണ് അടയ്ക്ക ചവയ്ക്കുന്ന ശീലത്തിനുള്ളത്. ആദ്യ മൂന്ന് ശീലങ്ങൾ യഥാക്രമം പുകയില, മദ്യപാനം, കഫീൻ (caffeine) അടങ്ങിയ പാനീയങ്ങൾ (ചായ, കാപ്പി തുടങ്ങിയവ) എന്നിവയാണ്. മാനസിക ഉത്തേജന ഉപാധിയായും വിശപ്പ് അകറ്റാനും വായിലെ ദുർഗന്ധം മാറ്റാനും തുടങ്ങി സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക ഭിന്നതകൾ ആയും ഈ ശീലം ജനങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.

പ്രാചീനകാലം മുതൽ അടയ്ക്ക ചവയ്ക്കുന്ന ശീലം നിലനിന്നിരുന്നു എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ചില തെളിവുകൾ വിയറ്റ്നാമിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിയറ്റ്നാമിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വെങ്കലകാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ പല്ലുകളിൽ നിന്ന് അടയ്ക്കയുടെ കറ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ബി.സി.10 നടുത്ത് ചിക്കപ്പെട്ട നാഗ്പൂർ ഗ്രാമത്തിലും ഈ ശീലം സംബന്ധിച്ച സൂചനകൾ ഉണ്ട്. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പ് വഴി പുകയില ഇന്ത്യയിൽ എത്തുന്നതുവരെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അടയ്ക്കയും

തുടരും പേജ്

ഹരിതം

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്, ഡോ. ജി. ജയശ്രീ, ഡോ. ജി. ജയശ്രീ

അർബുദവും സംബന്ധിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ പതിവായുള്ളതിൽ ഏറെ പ്രധാനവും മനോഹരവുമാണ്. ഈ രോഗത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനുള്ള ജനങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണത്. 2014 സെപ്തംബർ മാസം അർബുദ മേഖലകളുടെ എല്ലാം സംബന്ധിച്ച് ആഗോളതലത്തിലുള്ള ഒരു സമഗ്ര വിവരണകണക്ക് വാർത്തകളിൽ നിറഞ്ഞ് നിന്നിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും അധികം കാണപ്പെടുന്ന അർബുദം സ്തനാർബുദവും രണ്ടാമത് വായിലെ അർബുദവുമാണ്. വായിലെ അർബുദം പുരുഷന്മാരിൽ നാലാം സ്ഥാനത്താണ് എന്നത് പ്രത്യേകം ഓർമിക്കുക. ഇന്ന് വരുന്ന ഈ വാർത്തയിൽ നിന്ന് ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ നമ്മൾ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. യുവതലമുറ നാനാരൂപത്തിലുള്ള ഈ നാലാം സ്ഥാനക്കാരെന്ന ചിത്രത്തിലിടുവാനാണ് സാധ്യതയും. പുകയില ചവയ്ക്കുന്ന ശീലം, മദ്യപാനശീലം ഇവ രണ്ടുമാണ് ഈ നാലാം സ്ഥാനക്കാരുടെയ്ക്കു പ്രധാനപ്പെടുന്നവരാണ്. ഇവരെ നമ്മൾ സഹിഷ്ണുതയ്ക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ ശീലവുന്ന വിഷയമേ ഇല്ലല്ലോ ഇത് യുവതലമുറകളിലേയിൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പുകയില ശീലമായ ഹാൻസ്, പാൻപരാഗ് മുതലായവ ചെറിയ പ്രായത്തിലെ വായിലെ കാൻസറിനെക്കണ്ടിച്ചു വരുന്നവരും. ഇവിടെ മറ്റൊരു കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം. അടയ്ക്കയും അത്ര നല്ല കക്ഷിയല്ല. പുകയില പോലെ തന്നെ അർബുദം വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന വില്ലനാണ്. ഇനി ആരെങ്കിലും മുറുക്ക് നിർത്തി അടയ്ക്ക മാത്രം ചവയ്ക്കുന്ന ശീലി പിൻതുടരുന്നത് കണ്ടാൽ ഇക്കാര്യം ഒന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ മറക്കണ്ട. ഇത് വെറും വാക്കല്ല. ലോക ആരോഗ്യസംഘടനയുടെ അർബുദകാര്യങ്ങളായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തുന്ന 'ഇന്റർനാഷണൽ ഏജൻസി ഫോർ റിസർച്ച് ഓൺ കാൻസർ' (IARC) കണ്ടെത്തിയ കാര്യമാണ്. നാളെയുടെ സംസ്കാരം പേറുന്ന നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഈ വലിയ ലക്ഷ്യത്തിനായി കൈ കോർക്കണം. നേതിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാരായ നിങ്ങളോരും ഈ ശീലങ്ങളിൽ പെടില്ല എന്ന് തീർക്കുമ്പോൾ നമ്മുടേതാണ്. പക്ഷേ, അവിടം കൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നില്ല നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം. നമ്മുടെ കുട്ടുകാർക്കു കൂടി ഈ ബോധ്യം പകർന്നുകൊടുക്കുമ്പോഴാണ് നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ വിജയിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും വിജയാശംസകൾ.

ഹൃദ്യ നിർമ്മൽ

ഒരിക്കൽ അവധിക്കാലത്തിലെ കാലം കുറയായിരുന്നു. ചികിത്സയുടെ അവസാനഘട്ടത്തിലായ് ഇന്നു ഞാൻ വിണ്ടും ആ വാക്കുകൾ കേട്ടു. നാലു വർഷത്തിനിപ്പുറം, എന്റെ ചുണ്ടുകളെ വെറുത്തൊരു ഗർഭപാത്രത്തിലേക്കു പുഴിയെയ്ക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആ ദിനം അന്നും ഇന്നും വെറുക്കാതെയിരിക്കുവാനാണ് ഞാൻ മാത്രമാകിലുള്ളതെന്ന നിശ്ചയിച്ചുറച്ചത്.

നാളിതുവരെ മനസ്സുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന ജീവനെ മുന്നോട്ടിനിയും ജീവിതത്തിൽ കളിക്കാനാകുമെന്നുമോ? ചിന്തകൾ ചിതയാക്കി നിർത്തിയ മാസം, ആളി പടരാതിരിക്കുവാൻ ആവതും ശ്രമിച്ചു.

'നിന്റെ നിങ്ങളുടെ അസുഖം ഒരു ചൂണ്ടുവിരൽ നിന്നും നോക്കിയിരുന്നു.' ഡോക്ടറുടെ വാക്കുകൾ ഞങ്ങളും ഒരിക്കലുക്കാൻ. പുറത്തെ വിധം മനസ്സ് ഘടകങ്ങൾ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കടക്കുമ്പോൾ പുതിയ ലോകം ചെലിക്കാൻ എളുപ്പമാണല്ലോ? നാലുവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഒരു 27 വയസ്സുകാരി. ജീവിതത്തെ അടുത്തറിയാൻ തുടങ്ങിയ ആ നാൾ ആരും സ്വപ്നത്തിലെന്നോ ഒരു ചെറിയ തലകുലക്കം. അപ്രതീക്ഷിതമായ സമ്മാനങ്ങൾ ദൈവം എനിക്കായെന്നും മറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം.

കിട്ടാവുന്ന വാർധക്യങ്ങളും രോഗിയെക്കാൾ മുമ്പിലും ജീവിതത്തിന്റെ സ്വീകരണ മുറി കളായിരുന്നു. അവയുടെ ഓരോകോർണറിലിരുന്ന് നോക്കിയാൽ കാണുന്ന കാഴ്ച കളുമെല്ലാം എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അന്ന് ഒരു 8, എന്റെ പ്രണയം ചതിച്ചു തെറ്റി അർബുദം എനിക്ക് ചമ്മാനിയായ്.

ആരു ഭയിക്കും എന്ന സാഹചര്യത്തെ നിന്നോടുമിൽ ഞാൻ ജയിച്ചു എന്നു ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. അന്നത്തെ ലക്ഷ്യം.

ഈ നാലുവർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം വിണ്ടും ആ വാക്കുകൾ എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചത് ഞാൻ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു, എന്ന സത്യമല്ല, മാറിച്ചു. ഒരു പുതിയ ജനനത്തിന് നാമ്പായ് എന്നുള്ള അറിവിപ്പോണ്.

എന്റെ അച്ഛൻ

മോഹനീയ എപി

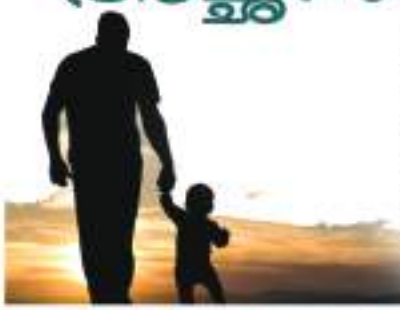

ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ എന്റെ നോൾ മോഹൻ എന്റെ അച്ഛനായി ഒരുന്നു. അച്ഛന്റെ ജോലിയിലുള്ള ആത്മാർത്ഥത, ചുറ്റുപാടുകൾ, കുടുംബത്തോടുള്ള സ്നേഹം, കണിശത എല്ലാം എന്നെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ചു. അച്ഛൻ എന്നാൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നു മനസ്സായി ഒരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ. എന്നാൽ എന്തൊക്കെ വർക്കേഴ്സിന് ഉത്തമനാണ് അമ്മ പറഞ്ഞ് അറിഞ്ഞത്, അച്ഛൻ പുകവലിച്ചിരുന്നെന്ന്. എനിക്കത് വിശ്വസിക്കാൻ കുറ്റി കഴിഞ്ഞില്ല. അച്ഛനോടു ദുശ്ശീലമോ? എനിക്കാണെങ്കിൽ പുകവലിയുടെ മണവും, പുകവലിക്കുന്നവരെയും തീരെ വെറുപ്പാണുതാനും. ഞാൻ അപ്പോൾ അമ്മയോട് എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. എന്റെ മുഖഭാവം കണ്ടിട്ടാവണം അമ്മ പറഞ്ഞു, ആ സംഭവത്തിൽ അമ്മക്ക് അച്ഛനോട് ബഹുമാനവും നിക്കത്ത അഭിമാനവുമാണ് തോന്നിയതെന്ന്. എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് മൽപ്പിടുത്തിൽ എത്തിയ അമ്മ, അച്ഛന്റെ മുറിയിലെ ചുമരിലെ ദൃശ്യത്തിലുള്ള പെട്ടി ഒരു കാരുകത്തിന്റെ പേരിൽ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ, കണ്ണട നിറയെ നാണയത്തുട്ടുകളും നോട്ടുകളുമായിരുന്നു. അമ്മ അതിനെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അച്ഛൻ പറഞ്ഞതത്രേ, മുമ്പ് ധാരാളമായി പുകവലിച്ചിരുന്നെന്നും, ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും നിർത്തിയെന്നും. വലിയിൽനിന്ന് നിർത്തുന്നതിനു നടക്കട്ടെ, എപ്പോൾ വലിക്കാനുള്ള തോന്നലുണ്ടാകുമ്പോഴോ ആ പെട്ടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പണം ഇടുകയാണ് അച്ഛൻ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ പതിയെ പുകവലി തീരെ നിർത്തുകയും ചെയ്തു. വിവാഹത്തിന് മുമ്പേ അച്ഛൻ പുകവലിച്ചിരുന്നില്ല. ആ സംഭവം അമ്മ വിവരിച്ചപ്പോൾ എനിക്കും അച്ഛനോട് കൂടുതൽ ബഹുമാനവും അച്ഛന്റെ കളയായതിൽ അഭിമാനവും തോന്നി.

75-മത്തെ വയസ്സിൽ കാലിൽ ഒരു ശാസ്ത്രക്രിയ ചെയ്യേണ്ടി വന്നപ്പോൾ വീണ്ടും നടന്നു തുടങ്ങാൻ അച്ഛൻ കാണിച്ച മനക്കരുത്തിലും പ്രയത്നത്തിലും അച്ഛന്റെ ഉറച്ച ഇച്ഛാശക്തി വീണ്ടും ഞാൻ കാണാനിടയായി.

പുകയില രഹിത നിർത്തുക എന്നത് സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തെ പറ്റി ബോധമുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും എടുക്കാവുന്ന തീരുമാനമാണ്. ചിലർക്ക് സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് തന്നെ ആ ശീലത്തിൽ നിന്നും മുക്തിനേടാനാകും.

എന്നാൽ ചിലർക്ക് വൈദ്യസഹായം ആവശ്യമായി വരും. മലബാർ കാൻസർ സെന്ററിൽ പുകയില വർജ്ജന ക്ലിനിക് എല്ലാ വ്യാഴാഴ്ചയും 3 മണി മുതൽ അമ്പതുണ്ടി വരെ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് പുകയില ശീലം നിർത്താൻ ആഗ്രഹവും ഇച്ഛാശക്തിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ക്ലിനിക്കിന്റെ സേവനം തേടാം.

അടയ്ക്ക പുരാണം

തുടർച്ച നാലാം പേജ്

വെളിയിലും പുല്ലുനാടും വരുന്ന ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മുറുക്ക് ആണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ പിന്നീട് പുകയില വെറ്റിലമുറുക്കിലെ പ്രധാന ഘടകമായി മാറി.

വെറ്റിലമുറുക്കുന്നവരുടെ വായിൽ (കവിളിൽ) കാൻസർ വന്നത് ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് 1600- ആണ്. ശ്രീലങ്കയിലെ ഒരു ഡോക്ടറാണ് ഇത് രേഖപ്പെടുത്തിയത്. തുടർന്ന് സമാന അവസ്ഥകൾ തുടരാറിലും ആസിയിലും 1900 ൽ രേഖപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് വായിലെ കാൻസർ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പൊതുജന ആരോഗ്യ പ്രശ്നമായി മാറുന്ന ചിത്രമാണ് നാം കണ്ടത്. നിരവധി പഠനങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നടന്ന ആ പഠനങ്ങൾ ഐ.എ.ആർ.സിയാ സ്ത്രീയായി വിലയിരുത്തി. 2004ൽ അടയ്ക്ക ചവയ്ക്കുന്ന ശീലം അർബുദത്തിന് കാരണമാകുമെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു.

അടയ്ക്ക ചവയ്ക്കുന്നത് അർബുദം വരുത്തുമെന്ന് സംശയലേശമായി തെളിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് ഈ ശീലത്തെ ഗ്രൂപ്പ് 1 കാർസിനോജൻ, പുകയില ശീലത്തിന്റെ അതേ ഗ്രൂപ്പ്, തരം തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് വെറ്റിലമുറുക്ക് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യമായി വിലയിരുത്തി അടയ്ക്ക ചവയ്ക്കാൻ തുനിയുമ്പോൾ ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ അർബുദകാരണങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കാനായി രൂപം കൊടുത്ത ഇന്റർനാഷണൽ ഏജൻസി ഫോർ റിസർച്ച് ഓൺ കാൻസർ (ഐഎആർസി) വരിക്കണക്കിലെ ഈ വസ്തുതകൾ കൂടി ഓർമയിലുണ്ടാകട്ടെ. ഓർമകൾ നല്ല നാളുകളെ സമ്മാനിക്കും തീർച്ച

കാൻസർ

ജിനു ബി ദാസ്

തണുക്കളെ പേടിക്കുന്നതെന്തിന്
തൊപ്പക്കെ ഞെറിഞ്ഞിയെക്കൊം
ആ ഇറുക്കലിൽ ഒന്നുവലിച്ചേക്കാം
അതിൽ കൂടുതൽ നീ എന്തെ എന്തുചെയ്യാൻ
എന്നപോലെ നടക്കാൻ നിനക്കു കഴിവില്ല
ഓടാൻ നിനക്കു കഴിവില്ല
എന്റെ വേഗതയും നിനക്കില്ല
എന്നിട്ടും ഞാൻ നിന്നെ എന്തിനു തോക്കണം
ഇന്നലെ പെയ്ത മഴയിൽ കുതുന്ന
വെറും ഇയാൾ പാറ്റയാണ് നീ
ജീവന്റെ തുടിപ്പ് വന്ന ഉടൻ
നീ പറന്നുയർന്നു
എന്നാൽ ഓർക്കുക നാളെ നിനക്ക്
നിന്റെ പിറകുകൾ നഷ്ടമാകും.
ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാനത് അടിഞ്ഞെടുക്കും
എന്റെ കണ്ണിലെ വാളിന് നിനക്കാൾ
പതിന്മടങ്ങ് മൂർച്ചയുണ്ട് ഓർക്കുക

അർബുദത്തെ തോൽപ്പിച്ച മാലാഖ

നൂറിൻ നസീർ

ഡോക്ടറുടെ സഹായത്തോടെ, അസഹനീയമായ വേദനയാൽ അമ്മു കരയാൻ തുടങ്ങി. ഒന്ന് ദിവസമായി പാവം ഉറങ്ങിയിട്ട്. ബാല്യത്തിന്റെ കുസൃതികൾ വിട്ട് മാറാത്ത അവൾക്ക് ഇന്ന് വേദനയാണ് കൂട്ടുകാരൻ. എപ്പോഴും പുഞ്ചിരിയോടെ മാത്രം കണ്ടിരുന്ന അവളെ ഒന്ന് ചിരിച്ചു കണ്ടിട്ട് തന്നെ നാളുകളായി. ആശുപത്രിയും മരുന്നുകളും വേദനയും അവളെ നാലു ചുമരിനകത്തെ ഇരുട്ടിലേക്ക് എറിഞ്ഞു. ഇനി നെല്ലുകൂടാം വീട്ടുകാരുടെ അവസ്ഥയും, അവളെ വീണ്ടും ഭീതിയിലാഴ്ത്തി.

അമ്മു പതിനാലിൽ വയസ്സ് പ്രായം, വീട്ടുകാരുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും എല്ലാം മെമനയാണവൾ. നന്നായി പുഞ്ചിരിക്കുക, അയൽവാക്കളുടെയോടും വല്ലാത്തിപ്പുള്ളിയോടും കുശലം പറഞ്ഞ് നടക്കലാണ്. സ്കൂളിലും - അധ്യാപകരുടെയും കൂട്ടുകാരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ടവളാണ് അമ്മു. ഒരിക്കൽ അസഹനീയമായ തലവേദന എന്ന കാരണം അമ്മയോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ കേട്ടറിഞ്ഞതുള്ള മരിയാണെന്ന് പറഞ്ഞു അമ്മ നിർബന്ധിച്ച് കഴിപ്പിച്ചു. പിന്നീടങ്ങോട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ വിട്ട് മാറാത്ത തലവേദനയായി ആ പനി കൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അവസാനം ആശുപത്രിയിലെ പരിശോധനയിൽ തലയിലെ കോശങ്ങൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത രീതിയിൽ വളർന്ന് വരുന്നു. വിധി തൂലികയുടെ രൂപത്തിൽ ആ കുഞ്ഞു മാലാഖയുടെ സന്തോഷത്തിനും സമാധാനത്തിനും വാതിൽ തീർത്തു.

വേദനയുടെ തീക്ഷ്ണതയിലും അമ്മുവിനെസ്സന്തത്തിലാഴ്ത്തിയത് തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ മനോഭാവമാണ്. തന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഇന്ന് തന്നെ കാണുന്നത് ഏത് ബുദ്ധിമുട്ടുകളോടെയാണ് എന്നവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വേദനയുടെ കാഠിന്യത്തിലും ഇടക്കെങ്കിലും തന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ഒപ്പം സമയം ചിലവിടണം എന്നാഗ്രഹിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് തിരക്കിട്ട ജീവിതത്തിലായിരുന്നു. തന്റെ ബന്ധുക്കളെല്ലാം തന്നെ മാറാരോഗിയെന്നും കുടുംബത്തിന്റെ ഓരോയുള്ളിലും ചിന്തകൾക്കുമപ്പുറം എങ്ങനെയും ജീവിക്കണം തന്റെ സമ്പത്തുകളും ഗതിയുടെയും എന്നാണ് മുമ്പേ മുതലേ ആ കുഞ്ഞിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് ഒരു ദിവസം ജാനി അമ്മുവിന്റെ വീട്ടിലെത്തുന്നത്. അമ്മുവിന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്താണ് ജാനി. ജാനിയെ കണ്ടതും ആദ്യം കാണാൻ എറിക്കലൊക്കെ ഒരു ഞെട്ടിപ്പിച്ച സന്തോഷം അമ്മു അറിഞ്ഞത്. എന്നാൽ ജാനി അമ്മുവിന് പുതിയൊരു ജീവിതം നൽകാനെത്തിയ മാലാഖയായിരുന്നു. 'നിന്റെ ഈ രോഗം ആദ്യ ഘട്ടത്തിലായത് കൊണ്ട് നമുക്കിതിന്റെ വേരോടെ പിഴുതെറിയാം. നല്ല ഉറച്ചു വിശ്വാസമുള്ള മനസ്സുമാണ് ഏറ്റവും വലിയ തുണ്ട്. നിനക്ക് ചെയ്തേ തീർക്കാൻ കുറെ കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

അമ്മുവന്ന കുഞ്ഞു മാലാഖയെ ദൈവം ഭൂമിയിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചതിന് കുറെ നല്ല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുണ്ട്. അതൊക്കെ നമുക്ക് ചെയ്യണം എന്ന ജാനിയുടെ ചോദ്യം, അവിശ്വസിയായിരുന്നു അമ്മുവിന് പുതിയൊരു ജീവിതം തുടരുവാൻ അവിടെ നിന്നും യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങിയ ജാനി മാലാ ചെയ്ത് അമ്മുവിന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും അടുത്താണ്.

അർബുദം എന്നത് ഒരു മാറാരോഗമല്ലെന്നും അതിനെ ജീവിതശൈലിയുമായി മാറ്റിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ചികിത്സയാണ് വേണ്ടതെന്നും ജാനി അവരെ പറഞ്ഞ് മനസ്സിലാക്കി. നമ്മുടെ അമ്മുവിനെ തിരികെ കൊണ്ട് വരാൻ നമുക്ക് തുടർന്നുള്ളിക്കാം എന്ന വാക്ക് അവർക്കായി ജാനി നൽകി.

തുടർച്ച 34ൽ

ഒടുക്കേടി ഇരിലേഖ്ക്ക്

ആറളം പഞ്ചായത്തിലെ ചതിരൂർ നുറ്റിപ്പുത്ത് കോളനിയിലെ കൊച്ചു കുട്ടുകരും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും മലബാർ കാൻസർസെന്ററിന്റെയും തെ ബ്ബുളി ഗ്രമ്പ്ലൂർ സ്കൂളിന്റെയും ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് 2018 നവംബർ 17ന് തലശ്ശേരിയിലെത്തുക യുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ തലശ്ശേരിയുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഇവിടെ ചിലവഴിച്ചു. കൊച്ചുകുട്ടുകാർ അവരുടെ സമപ്രായക്കാരോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും തെറ്റിച്ച് പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുത്തും സന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ചു നടന്നു. ഉച്ചയോടെ സ്കൂളിലെ കുട്ടുകാരോട് വിടപറഞ്ഞു അവർ നഗരത്തിലെ ഒരു തിയ്യറ്ററിൽ കുടുംബസമേതം ഒരു സിനിമ കണ്ടു. വൈകുന്നേരം ഓവർബ്രീസ് ഹോട്ടലിൽ പോയി കടലിന്റെ ഓളങ്ങളോട് കളിപറഞ്ഞു സായാഹ്നം സന്തോഷപൂർണ്ണമാക്കി. വിടപറയുന്ന സായാഹ്ന സൂര്യനെ സാക്ഷിയാക്കി നിറകൂട്ട് മായ്ക്കാത്ത നല്ല ഓർമ്മകളുമായി അവർ ഇരിലേക്ക് തിരികെ യാത്രയായി.

Dr Bindya P K

Dr Ramesh

Tha DEATH SENTENCE

Diya Mulakkal
Kendriya vidyalaya, Bangalore

It was a normal tuesday, I was in school, all my friends were copying the notes from the board and as usual our class teacher was smiling at each child from one end of our classroom to another gently. Suddenly an unusual silence captured our smiles, the attender came with a letter bearing the notice about Shivram

Everyday, morning I used to see him, wearing blue shirt and a black pant with a whistle which restlessly directed people to a safe path. As we step into the school we could hear a mild voice, "Good Morning children" he said. sometimes in the games period we would all go to him to hear his beautiful childhood stories and even to fill our tummy with the tasty cookies made by his wife, but never ventured to accept these sweets for fear of school rules.

His children are the loveliest among his family, They are not highly educated but speak as kind as they can. They were 2 of them and the eldest would be somewhere around 18 or 19 year old.

Now when I recollect we all used to get an unusual smell from him whenever he used to talk to us as if some, thing was burning inside his mouth. And this has become worse ever since a year and there was even a change in attendance from the same time, he used to be absent in most on the days.

Today on Tuesday, when I came I could not see him anywhere and that's when there was this entry of this letter and the letter was a notice from the principal informing that the security personal of the gate has expired yesterday at midnight due to cancer and advising us to stand up and pray for his soul.

We all could not wait until break. We ran towards the gate where he always stood with a calm face. Days passed by and we started forgetting the gate keeper. Suddenly on a fine morning there was his son sitting next to his chair. We didn't want to make him cry but couldn't even wait to ask what happened. Finally we asked him and before he my 1 or 2 words rears rolled out of his eyes, "Those cigarette butts killed father" he said our science teachers advice flashed through our mind, "Don't ever use tobacco, it is an agent of death'

And all I could say was that Shivram bought his death by paying hard

hand earned money.

അർബുദത്തെ തോൽപ്പിച്ച മാലാഖ

തുടർച്ച 3-ാം പേജ്

പിറ്റേന്ന് ജാനിയും, അമ്മുവും, അച്ഛനും അമ്മയും കൂടി ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നു ഡോക്ടറെ കണ്ടു. ചികിത്സ ആരംഭിച്ചു. ശസ്ത്രക്രിയയിലൂടെ അമ്മുവിനെ ബാധിച്ച ആ കൊച്ചു ഹൃദയത്തെ പിഴുതെറിഞ്ഞു. ഇന്ന് നമ്മുടെ 14 വയസുകാരി അമ്മു ഡോക്ടറാണ് തന്നെ തോൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച അർബുദത്തെ നിശ്ചയം തോൽപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓങ്കോളജി സ്പെഷലിസ്റ്റ് ഇന്ന് അമ്മുവിന്റെ വഴികാട്ടിയായി കൂടെയിരിക്കുന്ന വേദനയുടെ മുറിവിലെത്തുന്ന തൊട്ടി കളുടെ അമ്മുവിന് തുണ്ന് കുറ്റാൾ അവളുടെ ജീവിതമാണ്,അർബുദത്തെ വിശ്വാസം കൊണ്ടും പ്രതിരോധം കൊണ്ടും തോൽ പ്പിച്ച ജീവിതം.

വിടിന്നു എൻ. ലഹരി

ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങി ഉണരാനും ലഹരി
ഉണരാത്ത ഉറക്കത്തിനും ലഹരി
ചിരിക്കാനും കരഞ്ഞ് കരയാനും ലഹരി
പുഞ്ചിരി നിലയ്ക്കാനും ലഹരി
പ്രായത്തിൽ പാപമുക്തരോ അതോ?
അറിയാനുള്ളാഗ്രഹമോ? എന്തോ?
അതിലക്കണ്ടതു പോയ്...
ആത്മാവതാൽ നമ്പുതാൻ...
കയ്യുകൊണ്ടാർത്തിയ്ക്കു
പിന്നീട് കയ്യൊന്നാലുതുമ്പിയ്ക്കു...
ചതിയനാണവൻ വഞ്ചകൻ.. രുചിയ്ക്കു
നാളെ നിഷ്ടങ്ങളും കാൽനു നിന്നും
വിഷാദം മാത്രമെന്നും
വിഷാദം മാത്രമെന്നും
കാലമെ നീ തളരുന്നെ...
കാലമെ നീ തളരുന്നെ...

സുശ്രീ എസ്

മിനി

'ഞാൻ കഴിഞ്ഞാഴ്ച ശുമ്പുണ്ടിയെ കണ്ടിരുന്നു ഒരു പയ്യനുണ്ട് പുണെയിൽ ഒരു കടയിൽ ജോലിയാണ് ചെക്കന്. സ്ത്രീധനം നൊംവേണ്ട. ഒരു പാവപ്പെട്ട പെണ്ണ് മതി.' അടുത്താഴ്ച അവൻ ചെക്കനെയും കൂട്ടി വരും. അപ്പോഴക്കും ഇവളെ ഒന്ന് സുന്ദരിയാക്കി നിർത്തണം' ഒന്ന് പോ, മുത്തശ്ശി. എനിക്കിപ്പം കല്യാണൊന്നും വേണ്ട'

താണതാൽ മുടുത്ത മുഖത്തോടെ അവൾ മുത്തശ്ശിയെ ഒന്ന് നുള്ളി.

'ഓ, അപ്പോഴക്കും മുഖം ചുമന്ന് തുടുത്തല്ലോ. ഇത പെണ്ണിന്റെ ഒരു നാണം' ശാരദേത്തി കളിയാക്കി. ഞാൻ എന്റെ മുത്തശ്ശിയെ വിട്ട് എങ്ങും പോണില്ല. എനിക്കിപ്പം കല്യാണൊം വേണ്ട' ഇതും പറഞ്ഞ് മിനി വീടിനുള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി.

ഞാൻ മിനിയെ കാണുന്നത് ആശുപത്രി വരാന്തയിൽ വെച്ചാണ്. മുത്തശ്ശിയേയും കൊണ്ട് മിനാ ഒരാഴ്ച്ച ചെയ്യാൻ വന്നതാണ്. പക്ഷെ അവൾ മറ്റ് കുട്ടിപ്പുകാരെ പോലെ ഇരുണ്ട മുഖത്തോടെയല്ല കാണാറുള്ളത്. എപ്പോഴും നിറമുള്ളതായി ചിരിക്കുന്ന അവളോട് ഹോസ്പിറ്റലിൽ എല്ലാവരും സ്നേഹത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയത്.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ അവളോട് ചോദിച്ചു. 'നിനക്കെന്താ ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും ചിരിയാണല്ലോ? ഇവിടെ എനിക്ക് സുഖമാ സാറേ, എനിക്ക് പേടിയില്ല. പക്ഷെ എന്റെ വീട്ടിൽ അങ്ങനെയല്ല. എനിക്ക് എന്റെ മുത്തശ്ശി മാത്രമേ ഉള്ളു. അച്ഛൻ എന്റെ ചെറുപ്പത്തിലെ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിച്ച് പോയി. അമ്മ വായിൽ കാൻസർ വന്ന് മരിച്ചു. അറിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു അസുഖം വന്ന് ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോഴക്കും മരിച്ചു. ഇപ്പോൾ മുത്തശ്ശിക്കും ഉണ്ട് അസുഖം. അങ്ങനെ മുത്തശ്ശിയും എപ്പോഴും വെറുതെ മുറുക്കുമായിരുന്നു. അതും മുറുക്കും. ഇപ്പോൾ നിർത്തി'

ഞങ്ങൾ ഒരു പഴയ വീട്ടിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. പല ഞൊണ്ടികളും എന്നെ ആക്രമിക്കാൻ വരാറുണ്ട്. കഴിഞ്ഞാഴ്ച ഒരു വൈകുന്നേരം മുത്തശ്ശി എന്നെ കേറിപ്പിടിച്ചു. ഞാൻ അവളുടെ കൈയ്യിൽ കടിച്ച് കിട്ടിയ തക്കത്തിന് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇവിടെ എനിക്ക് ആരെയും പേടിക്കാതെ കഴിയാം. സാറേ, അതാ എനിക്കിവിടെ കൂടുതൽ സന്തോഷം. ഒടുവിൽ മുത്തശ്ശിയെയും ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്ത് വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്ന അവളെ കണ്ടു. ചികിത്സ കഴിഞ്ഞു ഇനി അടുത്തുള്ള പാലിയേറ്റീവ് സെന്ററിൽ കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഏത് നിമിഷവും മരിക്കാറായ മുത്തശ്ശിയും അച്ഛനുപിന്നാ അവിടും മിനിയും എന്റെ തെറ്റിനെ മിക്കപ്പോഴും അലോസരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തിരിച്ചറിവുകൾ

ചാലഞ്ച്

പ്രിയേ, പ്രളയ ദുരിതാശ്വാസത്തിന് ഒരു മാസശമ്പളം നൽകാൻ നീ സ്വയം തീരുമാനിച്ചതിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. എനിക്ക് നിന്നോടുള്ള ബഹുമാനം ഏറെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും എന്നെ പ്രതി ബഹുമാനം തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

'തീർച്ചയായും, നീ ചുംബിക്കാനൊരുങ്ങുന്നതിനു തിരിച്ചു'

പ്രദീപ് ടി.സി.

രണ്ടുവർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം, ഒരു പോലീസുകാരനായ എന്റെ സഹപാഠി ഞാൻ കുന്നുകളെ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിക്കുന്ന ഏകദേശം ഒരു ആഴ്ചയിൽ ഞാൻ ആ വാർത്ത കേട്ടു. വന്നു മാഷിനെ കാണാനില്ല. മാഷിനെ കാണാതായിട്ട് രണ്ട് മാസം കഴിഞ്ഞു. കുന്നുകൾക്കാൾ മാഷിനെ കുറിച്ച് ഓർത്തും സംഭാഷിച്ചും ആ വാർത്ത നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പതിഞ്ഞു. പക്ഷേ, മാഷിനെ കണ്ടെത്താനായില്ല.

അങ്ങനെ മൂന്നാമത്തെ ദിവസം മാഷിന്റെ മകൻ ഒരു പരാതിയുമായി സ്റ്റേഷനിലെത്തി. മനുവിനെപ്പറ്റി പെട്ടിക്കടക്കാരൻ മാഷവേലുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടിക്കടയിൽ നിന്നും നേരെ നോക്കിയാൽ മാഷിന്റെ വീടിന്റെ ഉമ്മറപടി വരെ കാണാം.

രാവിലെ മാഷിന് ഒരു പാക്കറ്റ് സിഗരറ്റ് കൊടുത്തുകൊണ്ട് മാഷവേലന്റെ കച്ചവടം തുടങ്ങും. ആദ്യമൊക്കെ ഒരു കെട്ട് ബീഡി യായിരുന്നു പതിവ്, പിന്നെ അത് ഒരു പാക്കറ്റ് സിഗരറ്റായി മാറി.

പക്ഷേയത് ഹെഡ്സി നോടു ചേർന്നുള്ള കുന്നുകളെ നടന്ന്. ഹൈറേഞ്ചുകളിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം പഠിച്ചിരുന്നത്. മാഷിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം വീടും സ്കൂളും അതിൽ ഒരു സിഗരറ്റ് വലിച്ചു തീർക്കാനുള്ള ദൂരം മാത്രം.

അവിടിൽ നിന്ന് വിരിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ചുണ്ടിലൊരു സിഗരറ്റും പുകച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പടിഞ്ഞാറ് ഹെഡ്സി വരെ നടക്കും. മനുവിനൊരു കുഞ്ഞു പിന്നാലെയെ ഇടയ്ക്കൊക്കെ അവളെയും കൂട്ടിയായി നടത്തം.

പതിവുപോലെ അന്നും മാഷിലെ അദ്ദേഹം നടന്നുപോകുന്നത് കണ്ടവരുണ്ട്. മാഷ് അന്നു തന്റെ പെട്ടിക്കടയിൽ വന്നിരുന്നിട്ടുണ്ടോ, തന്റെ മുഖം അവരെ നടന്നുപോയെന്നും മാഷവേലൻ ഓർത്തെടുത്തു. പക്ഷേ, മനുവിന് പറയാനുള്ളതിലായിരുന്നു കാര്യം. ഞാൻ തെളിഞ്ഞു വന്നത്.

മനുവിന്റെ കയ്യിലാണ് ഫോൺ. അവൾക്ക് മുന്ന് വയസ് തികയുന്നതേയുള്ളൂ. തുടർച്ചയായ ശബ്ദങ്ങളും ബട്ടൺ തുടുകളും കാരണം നടത്തിയ പരിശോധനയിൽ ആ കുഞ്ഞിന് ശ്രവണക്കുറവുണ്ടെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചു.

Second hand smoke ഒരു കുറിച്ച് മനുവിനും നന്നായി അറിയാമായിരുന്നു. വാസുമാഷിന് മുമ്പേ യൊരുള്ള സ്നേഹമെന്നിയാ വുന്ന അവൾ ഒന്നും ഉരുകെ പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും മാഷിന്റെ മനസ്സ് കുറ്റബോധത്തിൽ നീറുകയായിരുന്നു. മുമ്പേ

മനുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാനാവാതെ മാഷ് അലഞ്ഞിച്ചിരുന്നു. വൈകിവന്ന തിരിച്ചറിവുകൾക്ക് തിരിച്ചുനൽകാനാവുന്നതിലും അകലെയായിരുന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടവ.

കുറച്ചു ദിവസം ഒന്നുമാറി നിൽക്കണം. എന്നെഴുതിവെച്ചിട്ടാണ് അച്ഛൻ പോയത്. ഇപ്പോൾ ഒരു വിവരവുമില്ല. ഫോണിലും സമ്പർക്കപ്പെടാനാവുന്നില്ല.' മനുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ ഇടർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ച് വീടിലേക്കയച്ചു.

എന്റെ മോശ വലിപ്പിൽ നിന്നും ഒരു പാക്കറ്റ് സിഗരറ്റ് എടുത്ത് തോക്കി കളിയാക്കി ചിരിച്ചു. എന്റെ ഭാര്യയും അവളുടെ വയറിൽ വളർന്നുവരുന്ന കുഞ്ഞും മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തി. അങ്ങനെ ആ ദിവസം വാസു മാഷിന്റെ സെക്കിൾ നിന്നും പടർന്ന നീറലിൽ, വർഷങ്ങളായുള്ളൊരു തുടിക്കലെ ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

അന്നു വൈകുന്നേരത്തോടെ മാഷിനെ കണ്ടെത്തി. തിരിച്ചു വരാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ബലപ്രയോഗത്തിൽ വീട്ടിലെത്തിച്ചു. പിന്നീട് കുന്നുകളെയിൽ നിന്നും സ്ഥലമോടും കിട്ടി. ഞാൻ, പഴയോളി ഗ്രൂപ്പെ നിലെത്തി. ഇന്നലെയാണ് ഒരു ബൈക്കപകടം മുഖേനയുള്ള മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞത്.

കുന്നുകളെയിലെത്തിയപ്പോൾ, രണ്ട് വർഷം മുമ്പ് മാഷവേലന്റെ പെട്ടിക്കടയിൽ നിന്നും അപരിചിതമായ സിഗരറ്റ് പെട്ടികൾ ആ നാട്ടിൽ നിന്നും അന്യമായി എന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

പിന്നെ, തിരിച്ചറിവുകൾക്ക് പുറകിൽ ഉണ്ടാകാത്ത മുറിവുകൾക്കായി വാസുമാഷിനെ കണ്ടു. ഇനി ആരുടെയും പുകയും കുറ്റബോധത്തിൽ നീറാതിരിക്കാനായി ഞാൻ പ്രത്യാശിച്ചു. തണുത്തുറഞ്ഞ വാസുമാഷിന്റെ കൈകൾ ചേർത്തു പിടിച്ചു.

പ്രണയിനി

നിമി സി.കെ.

റെറ്റിനയിൽ കൈ സ്പർശിച്ചപ്പോൾ അമ്മ അകിലിപ്പോണെന്ന് മനസ്സിലായി. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് കണ്ണുതുറന്നത്. കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു മുഖത്തിപോലെ വരണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മ ഞങ്ങളിൽ പ്രായം ചെന്നപോലെ. തൊട്ടടുത്ത് അലിയത്തിക്കുട്ടിയുമുണ്ട്. അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകളിലും കണ്ണീരിപ്പുണ്ടിട്ടില്ല. റെറ്റിയിൽ ഒരു പൊട്ടിപ്പോലും ഇല്ലാതെ അകാരണങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ അവൾ. അവളാണ് എന്റെ പ്രണയം ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചത്. അച്ഛനും, അമ്മയും വീട്ടിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന ദിവസം ആദ്യമായി തന്റെ പ്രണയം വീടിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് വെച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ പുഴയുടെ ഒരു കെട്ട് വന്ന അലിയത്തിക്കുട്ടി എന്റെ പ്രണയിനിയെ കൈയ്യോടെ പിടികൂടി.

അമ്മയോട് അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. അമ്മ ഞങ്ങളിൽ ഉപദേശിച്ചു. ആരു കേൾക്കാൻ? വീട്ടിൽ കലഹം ഉണ്ടാകും എന്ന് കരുതിയാവാം അമ്മ എന്റെ പ്രണയിനിയെ കുറിച്ച് അച്ഛനോട് പറഞ്ഞില്ല. അതൊരു പക്ഷേ, അച്ഛനെ അറിയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തോട് തന്നെ വിടപറയേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു.

ആരുചത്തിയുടെ ആ സർജറി വാർഡിൽ കിടന്നുപ്പോഴാണ് താൻ 'പ്രണയിച്ചവൾ' വേണ്ട നൽകാനായി മാത്രമാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നതെന്ന് മനസ്സിലായത് ശരീരത്തിൽ നിന്നും ജീവൻ വിട്ടകലുവാൻ തുടങ്ങുന്ന നിമിഷം പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ. എന്നോടായും, എന്റെ ഈ അവസ്ഥകണ്ട് സുഹൃത്തുക്കൾ പുകവലി ഉപേക്ഷിച്ചുകാണും.

അച്ഛനെതിരായി നോക്കാനായി ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഞങ്ങളിൽ മുഖത്തിനുചുറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് വന്നില്ല. ഞാൻ അച്ഛനായിക്കൂടുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാവാം അമ്മയുടെ വറ്റിവരണ്ട കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകിയത്. പിന്നെ ഞാൻ ഒന്നും കണ്ടില്ല. ആരോ ശക്തിയിൽ കണ്ണുകൾ അടർത്തി അടച്ചപോലെ.

പ്രതിസന്ധി

ഡോ. എസ്.പി.

ആരുടെയുമുതി വരാതെയിൽ ഒറ്റയ്ക്കിരുന്ന് അവൾ പലതും ചിന്തിച്ചുകൂട്ടി തന്റെ ബാല്യകാല ഓർമ്മകൾ അയവിറക്കുകയായിരുന്നു അവൾ. തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് അതിഥിയായി കടന്നുവന്ന ഒരാൾ. ഹോസ്പിറ്റലുകാർ അവൾക്ക് ഒരു പേരുമിട്ടു, അർബുദം. കുറച്ചുകൂടി വിശദീകരിച്ചാൽ മാറിനടക്കുന്ന അഥവാ കാർസിനോമിനുള്ള അർബുദം. അവൾക്ക് അത് നിഷ്പ്രയാസമായി പറഞ്ഞുതരാൻ കഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ അവൾക്ക്... അത്. ഒരിക്കലും താങ്ങാൻ കഴിയുന്നത് ആയിരുന്നില്ല.

ജീവിതം സന്തോഷം എന്നത് അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയകാലം. കുട്ടികളുടെ കൂടെ സന്തോഷിച്ചിരുന്നകാലം. സ്നേഹനിധിയായ ഭർത്താവ്, ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ വന്ന നെഞ്ചുവേദനകളിൽത്തിയത് അവളുടെ കുടുംബത്തെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതായിരുന്നു. വൈറ്റൽ ഒന്ന് പരിശോധിപ്പിക്കാം എന്ന് കരുതിയാണ് കാൻസർ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് പോയത്. എന്നാൽ തിരിച്ച് അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും സന്തോഷം പടിയിറങ്ങുന്നതായി അവൾക്ക് തോന്നി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു

[illegible]

[illegible]

Printed and published by Dr Anthonian Balasubramanian, Director MCC Thalassery (For Private Circulation only) | Printed at Co-op. Press, Thalassery Copies 5000